

den under Henvisning til en Erklæring fra Valgbestirelsens Formand og fra Valgbestirelsen, hvilken Erklæring N.B. ved de senere over Borgmester Thiele og Valgbestirelsens andre Medlemmer afholdte Forhør har vist sig urigtig paa mange væsentlige Punkter, idet disse Mænd have understrebet Erklæringen en bloc, og ikke som Vidner paa nogen Maade have kunnet staa ved det, naar de ere blevne eksaminerede enkeltvis. Men nu vil jeg spørge: Hvorledes kan en Forhørsdommer undlade at tage Hensyn til en saadan Klage og ikke afhøre Hr. Oluf Jørgensen, Hr. Robmand Sæis, Hr. Bestyrer Rasmussen og Hr. Lømrer Overgaard, naar deres Navne udtrykkelig ere nævnte i selve Klagen, og naar Klagen, saaledes som det her er paa vist, er kommen frem i fuldstændig god Tid? Det ønsker jeg Svar paa, hvis jeg atter skal høre Tale om denne Klages Ubestemthed og sene Fremkomst. Der omtales atter af det ærede Medlem fra Åsens dette Brev, vi have fra den faldne Kandidat, Jens Sørensen. Der omtales, at han har staaet paa Tribunen og maa have hørt, hvad Borgmesteren har sagt, og at han altsaa ikke har hørt, at denne halve Times Frist er givet, da han i sit Brev ikke omtaler det. Men der staar ikke i dette Brev, at han har været til Stede paa Tribunen paa et saa tidligt Tidspunkt, at han har kunnet høre det, thi det er jo ved mangfoldige Vidners overensstemmende Erklæringer godtgjort, at Borgmesteren er kommen dertil, enten, som det er blevet sagt, i Spidsen for Valgbestirelsen eller ogsaa saaledes, at han er kommen først, og Valgbestirelsen er kommen lidt efter lidt. Jens Sørensen har været beroppe, da Valgbestirelsen var der og optog de sidste Stemmer, men der staar ikke noget i Brevet om, at han har været der, før Valgbestirelsen kom, saa at han har haft Afgang til at høre, hvad Borgmesteren sagde, da han gav den halve Times Frist, før den samlede Valgbestirelse var til Stede. Det er altsaa aldeles uberettiget at føre dette Bevis i Marken for, at den halve Times Frist overhovedet ikke er givet, efter som den faldne Kandidat var nærmest til at høre det. Jeg skal gøre opmærksom paa, at selv om den faldne Kandidat havde været til Stede paa Tribunen, kunde det være gaaet ham, som det er gaaet mange andre, der faktisk have været paa Tribunen, og som under Vidnesagen have forklaret, dels at de ikke mindes at have hørt det og dels, at de ikke have hørt. Der er en Mængde, der ikke have hørt det. Det ærede Medlem for Åsens har saa mange Gange været paa Valgtribune under Valg, at han maa vide, at det er ikke let at se og høre alt, hvad der foregaar paa et saadant

Sted. Der kan overhovedet ikke bygges noget paa, at der i et Brev ikke omtales en Ting. Det ærede Medlem for Åsens kom saa ind paa at ville fremhæve de Momenter, hvorpaa det kom an, naar vi her skulle afgøre Sagen, og navnlig dette: Er der givet en Frist, eller er der ikke givet en Frist? Men det ærede Medlem syntes at modificere det derhen, at vi nu ere komne saa langt, at vi kunne se, at der er givet en Frist. Den ærede Ordfører for Mindretallet syntes ogsaa for lidt siden at indrømme, at en Frist er der givet. Men det, det kommer an paa, er at bestemme, paa hvilket Tidspunkt denne Frist er givet. Nu vil jeg sige, at der er her under disse Forhør kommet en Mand, nemlig Smeder Rasmussen fra Saunghede, og han har været en kostbar Mand under Forhørene, thi før han den 2den December mødte i Retten og afgav sin Forklaring var der ikke nogen som helst Tvivl om de forskellige Tidspunkter, og der var ikke nogen som helst Anelse om, at der kunde være Misforstaaelse om det Tidspunkt, da Borgmesteren havde brugt sine Ord. Paa det Tidspunkt da Smeder Rasmussen fra Saunghede mødte i Forhørene den 2den December, var der afgivet Forklaring, paa den ene Side af Folk, der under Eds Tilbud for Retten som Vidner erklærede, at de havde hørt, at Borgmesteren paa Tribunen, paa et Tidspunkt, da der var saa Menneſter til Stede, da Valgbestirelsen efterhaanden kom, og Borgmesteren stod der med en Kulle Papirer i Haanden, havde givet denne bestemte Tidsfrist, og paa den anden Side af Borgmesteren, Valgbestirelsen og Listerførerne, hvilke sidste Forklaringer dels gik ud paa, at han ikke havde givet nogen Frist, dels at de ikke havde hørt, at han havde givet en saadan, og dernæst, at de ikke havde hørt noget om det paagældende. Men saa kommer den Mand, der synes at have vundet det ærede Medlems Hjerte saa fuldstændig — jeg kan ogsaa godt sige, at han har været Mindretallet en god Mand — nemlig Niels Rasmussen. Han har indlagt sig meget stor Fortieneste af Mindretallet ved sin Forklaring, som jeg selvfølgelig forudsætter er rigtig i alle Punkter. Det er der vist ingen, der tvivler paa. Men det Tidspunkt, der nu kommer frem, benyttes til at bringe Forvirring i hele Sagen, ved at det Spørgsmaal fremdrages, om der ikke er Mulighed for, at den Tidsfrist, som bitterlig en Mængde Vidner have hørt, kan være givet paa en anden Maade og til en anden Tid, nemlig i privat Samtale og paa en Tid, da Afstemningen endnu foregik, som Svar til nogle Folk, der syntes, at Valg-